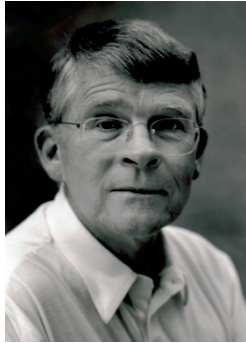

Peder J. Pedersen

Den 8. november 1941 – 26. juli 2022

Af
Niels Kærgård
Institut for Fødevarer- og Ressourceøkonomi
Københavns Universitet

Keywords: Arbejdsmarkedspolitik, Økonomisk politik, Økonomisk teorihistorie, Lykkeforskning

JEL codes: B32, J21, J 26, J51 og I31

1. Indledning¹

Med Peder J. Pedersens død i sommeren 2022 har dansk økonomi mistet en af sine store profiler, som siden 1970'erne har været med til at præge både den fagøkonomiske og den økonomisk-politiske debat.

Han blev født i 1941, blev student fra Kalundborg gymnasium i 1960, og efter aftjent værnepligt begyndte han som stud.polit. på Københavns Universitet i 1962. Et studium han færdiggjorde i januar 1970 med semestrets højeste karakter. Næsten samtidigt i 1971 blev han gift med Bodil Østergaard Nielsen.

1. Nina Smith, Peder Andersen, Jørgen Søndergaard og Torben Dall Schmidt takkes for værdifulde diskussioner og kommentarer til tidligere udkast til denne artikel. Deres kommentarer har på vigtige punkter klargjort argumentationen og præciseret oplysningerne i artiklen. Fejl og uklarheder er selvfølgelig alene forfatterens ansvar. Portrættet er et foto af Rigmor Mydtskov velvilligt stillet til rådighed af Videnskabernes Selskab.

Vi begyndte begge i 1962 på polit.-studiet ved Københavns Universitet, men det var først i 1967, da vi blev instruktører i teoretisk statistik for de økonomistuderende, at vi kom til at kende hinanden. Det var i professorvældets tid, og Georg Rasch var den markante professor i teoretisk statistik, så vores slagord var nærmest »Der er kun en Rasch, og vi er hans profeter«.

Men Raschs interesseområde var psykomietrien mere end økonometrien, og han nærede en dyb uvilje mod alle de metoder f.eks. regressionsanalysen og normalfordelingsbaserede test, som økonomerne brugte. Så det blev Ellen Andersen, der midt i 1960'erne kom til universitetet og begyndte at undervise i moderne økonometri, der kom til at præge os. Peder J. Pedersen skrev speciale med Ellen som vejleder om estimation af produktionsfunktioner; et speciale der resulterede i en række memoer på dansk og en note i det fremtrædende internationale tidsskrift *Review of Economics and Statistics* (Pedersen, 1972).

Det var før den moderne stillingsstruktur, og før bedømmelsesudvalg blev brugt til andet end professorater. Annoncering af stillingsopslag var heller ikke meget anvendt. De store økonomarbejdsgivere var typisk censorer ved eksamen og håndplukkede enten direkte eller via lærerne passende kandidater til deres stillinger. Peder fik på den måde direkte fra eksamensbordet, hvad der reelt var en fast stilling på *Institut for Nationaløkonomi* på CBS (dengang stadig Handelshøjskolen i København). Formelt var det første halve år et kandidatstipendium (det der nu hedder et ph.d.-stipendium, men ph.d.-uddannelserne blev først et par år senere introduceret i Danmark) og derefter en amanuensisstilling; dengang kombineret med en undervisningsstilling som lektor². I 1974 skiftede han til et heltidslektorat på *Økonomisk Institut* på Aarhus Universitet for så i 1983 at blive professor på Handelshøjskolen i Aarhus. I 1991 kom han tilbage til Aarhus Universitet som professor i nationaløkonomi.

2. Disputatsen

I 1984 blev han dr.oecon. på artikelsamlingen »Arbejdsmarkedet – langtidstendenser og internationale perspektiver« (Pedersen, 1984). Den viser på flere måder, hvordan Peder J. Pedersens videnskabelige arbejde udviklede sig i en overgangsfase mellem noget nyt og noget meget traditionelt. Han kom aldrig ind i et ph.d.-forløb, men indleverede en »gammeldags« disputats. Som noget relativt nyt og moderne var denne disputats imidlertid ikke en monografi, men en artikelsamling. Kritiske opponenter har sommetider ved disputatsforsvar spidst bemærket, at disputatsen

2. Økonomer i centraladministrationen havde typisk en hovedstilling og en »formiddagsstilling«, og tilsvarende kombinerede de universitetsansatte en heltids amanuensisstilling med det, der i dag ville være et eksternt lektorat ved samme institution. Disse dobbeltstillinger ophørte omkring 1973.

ikke levede op til doktorandens tidligere arbejder. Ved Peders forsvar sagde tilhængere af de gammeldags monografier, at den kritik havde han forsikret sig imod, for alle hans tidligere arbejder var inkluderet i disputatsen.

Periodens karakter af en overgangsfase ses også af sproget. Afhandlingen indeholder 19 artikler, hvoraf 11 er på dansk og 8 på engelsk. Af de 8 artikler fra før 1980, er de 7 på dansk, mens flertallet af artiklerne efter 1980 er på engelsk. De traditionelle danske fagtidsskrifter spiller stadig en afgørende rolle; der er fire artikler fra *Nationaløkonomisk Tidsskrift*, tre fra *Økonomi & Politik* og én fra *Socialt Tidsskrift*.

Peders hovedindsats i 1970'erne og dermed i første halvdel af disputatsen vedrører konstruktion af lange sammenhængende serier for det danske arbejdsmarked. Her indskriver han sig sammen med navne som Astrid Friis, Kjeld Bjerke, Niels Ussing, Poul Milhøj, Svend Aage Hansen og Jørgen Peter Christensen i rækken af forskere, der med konstruktion af lange dataserier har været med til at give de økonomisk-historiske analyser et kvantitativt fundament.

Peder J. Pedersens analyser dækker typisk perioden fra 1911-folketællingen til op i 1970'erne, og hovedkilderne er folketællingerne (1911, 1921, 1930, 1940, 1950, 1960, 1965 og 1970). For at lave det til konsistente tidsserier var der en del problemer at løse. Der var betydelige afgrænsningsproblemer f.eks. vedrørende arbejdsstyrken og beskæftigelsen; var hjemmegående ægtefæller og døtre som husassistenter og medhjælpende hustruer en reel en del af arbejdsstyrken eller blot familiemedlemmer? Der lå også et betydeligt arbejde i at gøre de forskellige tællinger sammenlignelige – man spurgte ikke fuldstændigt ens fra tælling til tælling, f.eks. spurgte man i 1960 og 1965 om ægtefællen var medhjælpende på tællingsdagen, hvilket gav væsentligt lavere tal end tidligere. Endelig skulle der for at konstruere serier med årlige tal interpoleres mellem tællingsårene.

De mest solide serier for arbejdsstyrke, beskæftigelse, arbejdsløshed og arbejdskraftens organisering i perioden 1911-1970 er Peder J. Pedersens tal, se Pedersen (1976, 1976a, 1977, 1978a og 1983). Og de åbnede øjnene for nye aspekter af udviklingen. F.eks. konstruerede han tal for den samlede arbejdsløshed ud fra en regressionsanalyse af de forsikrede arbejdsløse (der kendes for alle årene) over for det samlede antal ledige (der kun kendes for folke- og arbejdsstyrketællingsårene). Denne regression starter som en løs ide i en fodnote, men bliver til »formodentlig Danmarks mest berømte fodnoteregression« (Andersen & Kærgård, 1985, side 251) og ender med at blive nøglen til beregning af den samlede ledighed.

Det giver et noget andet billede end de flestes traditionelle opfattelse af 1930'erne. Mange kender stadig huskereglens om, at arbejdsløshedsprocenten i 1932 var 32 procent. Men det var ledigheden blandt arbejdsløshedsforsikrede byarbejdere, og det var en relativt lille gruppe. Måler man arbejdsløsheden, som vi gør i dag, hvor det er det samlede antal ledige i forhold til den samlede arbejdsstyrke inklusive selvstændige, funktionærer og landbrugets arbejdskraft - og

det kan vi med Peder J. Pedersens tal - så bliver arbejdsløsheden i 1932 kun knap 7 procent, mod f.eks. godt 11 procent i 1992. Arbejdsløsheden i 1930'erne var meget høj, men kun i en lille gruppe af løst ansatte byarbejdere, se f.eks. Kærgård (2022).

Omkring 1980 skifter Peder J. Pedersens forskning karakter; det bliver analyser af store databanker, bl.a. OECD-statistik, til internationale sammenligninger. Peder J. Pedersen holder sig til arbejdsmarkedet, men var ikke bange for at forlade den rene økonomi og nærme sig mere politologiske emner. De sidste artikler i disputatsen (bl.a. nogen skrevet sammen med Martin Paldam) vedrører strejker og konflikter på arbejdsmarkedet, se også Pedersen (1978 og 1982).

I disputatsen er artikler fra alle årene 1976-1983 undtagen 1980, og skiftet fra lange analyser af det danske arbejdsmarked til internationale sammenligninger skete omkring 1980, så der blev ved forsvaret spøgt med, at Peder havde brugt 1980 til at lære at bruge computere og elektronisk databehandling, så han kunne håndtere store databanker; kendere af familien troede dog mere på, at de manglende publikationer i 1980 skyldtes, at det var året, hvor Peders datter Marie blev født.

3. Peder J. Pedersens forskning

Efter disputatsen var Peder J. Pedersen sammen med bl.a. Niels Westergaard-Nielsen, Henning Bunzel, Peter Jensen og Nina Smith med til at etablere det arbejdsmarkedsforskningsmiljø, der med udnyttelse af nye muligheder for brug af registerdata blev central for udviklingen af vor viden om det danske arbejdsmarked. Det lykkedes med Danmarks Statistiks hjælp at få anonymiseret registerdataene, så de kunne frigøres til forskningsmæssig brug. Gruppen fik derfor fra Danmarks Statistik som de måske første i verden allerede i 1980'erne adgang til administrative registerdata. Med den intensive brug af registerdata blev også internationalt banet nye veje. Denne aarhusianske »arbejdsmarkedsgruppe« blev i 1993 til grundforskningscentret CLS (Centre for Labour Market and Social Research); fra denne periode kan henvises til mange publikationer som f.eks. Pedersen & Westergaard-Nielsen (1998).

Peder var ikke den type, der med markante one-liners søgte overskrifter i aviserne, men han var aldrig bange for at kaste sig over kontroversielle emner. Han har hele livet produceret en lang række grundige analyser af de politisk mest kontroversielle emner, som arbejdsløshed, tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet, indvandring og indkomstfordelingen. Det er ofte komparative studier, hvor de danske problemer sættes ind i et internationalt perspektiv.

Peder J. Pedersen havde et meget stort internationalt kontaktnet og kom til at indgå i mange internationale samarbejder. Det resulterede i en række studier af de skandinaviske lande og mere bredt OECD-landene, og de kom til at udgøre

nogen af de mest citerede arbejder i Peders produktion. Det er der mange eksempler på, se f.eks. Aaberge et al (2002 og 2003) og Blume et al (2007)³.

Vedrørende pensionssystemer og tilbagetrækning bidrog han i to årtier sammen med Nabanita Datta Gupta, Malene Kallestrup-Lamb og Paul Bingley fra VIVE (Det Nationale forsknings- og analysecenter for Velfærd) til *National Bureau of Economic Research's* projekt *International Social Security* om adfærden vedrørende tilbagetrækning i OECD-landene, se f.eks. Bingley, Gupta & Pedersen (2004). Tilbagetrækning og pensionssystemer blev også i bredere forstand til et af kerneområderne i Peder J. Pedersens forskning, se f.eks. også Larsen & Pedersen (2013 og 2017).

En hovedlinje i forfatterskabet fra de første til de sidste arbejder var og blev arbejdsløshed - fra nogen af de tidligste arbejder i disputatsen til efter pensioneringen. Det spænder fra datakonstruktion til test af mere avancerede teoretiske modeller, se f.eks. Pedersen (1976 og 1977a), Pedersen & Søndergaard (1989) og Pedersen & Smith (2002). Heller ikke her holdt Peder sig til at skrive om økonomi for økonomer. Han har deltaget både i den offentlige debat i Danmark og i den mere tværdisciplinære debat f.eks. med sociologer, jf. Pedersen & Smith (2002).

I Peder J. Pedersens produktion spiller indkomstfordelingen en tilsvarende gennemgående rolle som arbejdsløsheden. Peder arbejdede tidligt med den danske indkomstfordeling, og det fortsatte til de sidste årtiers internationale arbejder. De tidlige økonomisk-historiske danske analyser er repræsenteret af bl.a. Pedersen (1978a) og de senere internationale komparative studier af f.eks. Aaberge m.fl. (2003). De to problemstillinger – arbejdsløshed og indkomstfordeling – kobles sammen f.eks. i Aaberge m.fl. (2002).

I de seneste årtier er indvandrerne kommet til at spille en stor rolle for de vestlige økonomier både i relation til ledigheden og til indkomstfordelingen, og debatten om indvandrernes betydning og rolle har givet anledning til ophidsede diskussioner. Det er derfor oplagt, at Peder J. Pedersen også har kastet sig over den problemstilling. Han var en af dem, der sammen med bl.a. Rockwool Fonden og Integrationsministeriets »Bonnerup-udvalg« var med til at give den følelseladede debat et mere faktisk grundlag. Se f.eks. Jensen & Pedersen (2007) og specielt Pedersen, Pytlikova & Smith (2008), hvor det undersøges, om indvandringen til OECD-lande primært er domineret af velfærdsmigration eller netværksmigration⁴. Analysen finder, at netværk er klart vigtigst, når indvandringen til OECD-lande skal forklares.

3. Det er lidt bemærkelsesværdigt – i hvert fald for yngre læsere fra de mere naturvidenskabelige fagområder – at forfatternavnene for disse artikler med op til 6 forfattere næsten uden undtagelse står i alfabetisk rækkefølge.
4. Velfærdsmigration dækker over økonomisk begrundet indvandring, hvor indvandrere fra fattigere lande er drevet af muligheden for at komme til lande med udbyggede velfærdssystemer.

Specielt i relation til fattigdom analyserede han sammen med andre ligheder og forskelle mellem Danmark og Sverige. Disse to ret ens velfærdsstater har jo ført en helt forskellig indvandrerpolitik, så en sådan sammenligning er helt oplagt, og det gør Peder J. Pedersen og medforfatterne uden på nogen måde at forfalde til »værdipolitiske« følelser frem for nøgterne empiriske analyser, se Blume et al (2007).

Et nyt forskningsområde, der er kommet til i de allerseneste år, er lykkeforskningen. Samfundsvidenskaberne er begyndt at lave spørgeskemaundersøgelser af folks subjektive lykke og »well-being« målt på en kvantitativ skala. Det er oplagt for økonomer at gå ind i dette forskningsområde og analysere, hvordan dette lykkebegreb relaterer sig til klassiske økonombegreber som indkomst og nytte. Også på dette område har Peder J. Pedersen været langt fremme internationalt med arbejder som Bjørnskov, Gupta & Pedersen (2008), Pedersen & Schmidt (2011) og Pedersen (2023).

4. Peder J. Pedersen og udviklingen i den økonomiske videnskab

Ser man samlet på Peder J. Pedersens store og alsidige videnskabelige produktion, tegner den i helt ekstrem grad billedet af den markante udvikling, der er sket i den økonomiske videnskab i denne periode. De første to årtier er præget af analyser af dansk økonomi skrevet på dansk og baseret på makrotal konstrueret ud fra specielt folketællingerne. Peder er i helt overvejende grad eneforfatter til disse publikationer. De sidste årtier er hans arbejder normalt publiceret på engelsk i internationale tidsskrifter og med forskningsgrupper, ofte med internationalt islæt, som forfattere. Grundlaget er mest store databanker, der kun kan håndteres med computere med stor regnekraft.

Han fik som nævnt en fast stilling lige fra eksamensbordet og fik aldrig en ph.d.-grad. Han blev i stedet dr.oecon., men det var strengt taget overflødig. Doktorgraden var blevet afløst af artikler som adgangskravet til et professorat, og han var allerede blevet professor året før disputatsen. Og disputatsen var, som nævnt, ikke en monografi, men en artikelsamling. Måske forsvarede han mest disputatsen af hensyn til sin hustru Bodil, der som mediciner mente, at disputatser hørte sig til.

stemer. Netværksmigration handler om, at folk rejser til lande, hvor de i forvejen har familie eller relationer, som gør det lettere at finde fodfæste.

5. Peder J. Pedersens centrale betydning i den økonomisk-politiske debat

Selv om Peder var en mere tænksom end højtråbende type, blev der med hans forskningsområder tæt på den økonomisk-politiske debat naturligvis trukket på hans fagkundskab også uden for forskningsverdenen. Han var medlem af Det Økonomiske Råds formandskab (økonomisk vismand) 1985-1991 og også med i bl.a. den store Socialkommission, der sad 1991-93, og i Arbejdsmarkedskommissionen 2007-09.

Han kom som ekspert til at spille en central rolle i de to store skift i dansk arbejdsmarkedspolitik og dermed i dansk økonomisk politik, der er sket siden 1980'erne. Stigende arbejdsløshed var det dominerende træk for dansk økonomi i perioden 1974-1993. Grundholdningen var, at efterspørgslen efter arbejdskraft var for lille til at hele arbejdsstyrken kunne beskæftiges, og efterspørgslen kunne ikke sætte op, uden vi fik inflation og betalingsbalanceunderskud. Arbejdsløsheden blev, udtrykt lidt forsimplet, bestemt på makroplan af den samlede balance mellem udbud af og efterspørgsel efter arbejdskraft.

I løbet af 1980'erne begyndte arbejdsmarkedsforskere at analysere de arbejdsløses søgeadfærd og incitamentet til at tilpasse sig de jobmuligheder, der var på arbejdsmarkedet. Denne mikroøkonomiske incitamentstækning resulterede fra 1993 i en række arbejdsmarkedsreformer med forkortelse af arbejdsløshedsdagpengeperioden og andre stramninger i retten til at leve på overførselsindkomster. Det resulterede i en stærkt faldende arbejdsløshed fra 1994 og ind i det nye årtusinde.

Central for dette holdningsskift var Det Økonomiske Råds 1988-rapport (Økonomiske Råds formandskab, juni 1988) om arbejdsmarkedet. Her var Peder J. Pedersen utvivlsomt central; han var på det tidspunkt medlem af Det Økonomiske Råds formandskab og var formandskabets arbejdsmarkedsekspert. Og de ideer, der her blev bragt ind i den økonomisk-politiske debat, baserede sig i høj grad på forskningen i den aarhusianske arbejdsmarkedsgruppe og på Peders store overblik over den internationale forskning om arbejdsmarkedsadfærd, ledighed og løndannelse, se også Pedersen & Søndergaard (1989).

Selv om fokus gradvis er ændret fra at nedsætte arbejdsløsheden til at øge arbejdsstyrken, har denne incitamentstækning holdt sig indtil nu. Der er ingen ændring i de grundlæggende ideer; ændringen i fokus er bare en naturligt følge af, at mange af de reformer, som økonomer startede med at anbefale, faktisk er blevet gennemført, og arbejdsløsheden er samtidigt markant lavere end i 1990'erne. I 1992 var dagpengeperioden 9 år. Hvis en ledig efter 9 år faldt ud af dagpengesystemet havde personen ret til et jobtilbud, som igen kvalificerede til en ny dagpengeperiode på 9 år. Siden 1993 er dagpengeperioden og mange ydelser gradvist reduceret. Eksempelvis blev dagpengeperioden sat ned til de nuværende 2 år i 2010, og den strukturelle ledighed (ligesom den faktiske ledighed) er

nu nede på ca. 3 procent; et niveau som de fleste økonomer vil sige er et realistisk minimum. Derfor er formålet med at øge incitamenterne til at arbejde nu at imødekomme manglen på arbejdskraft ved at øge arbejdsudbuddet.

Bl.a. denne udvikling er imidlertid nu ved at bane vejen for et nyt paradigmeskift, idet de såkaldte 2. generationsreformer er kommet centralt ind i debatten. Dels er mange blevet i tvivl om, hvorvidt der er flere arbejdsduelige på overførselsindkomst, der kan tvinges ud på arbejdsmarkedet ved yderligere stramminger, dels har den nye såkaldte adfærdsøkonomi sat spørgsmålstegn ved, om økonomiske incitament er så virksomme over for ressourcetsvage grupper, som vi har troet. Det, der er brug for, er måske snarere omlægninger af uddannelsessystemet og mere effektivitet f.eks. i arbejdsanvisningen. Der er nedsat en stor kommission med Nina Smith som formand til at se på sådanne 2. generationsreformer.

Også i denne debat har Peder J. Pedersen spillet en afgørende rolle. Hele ideen om, at der måske ikke er nogen arbejdskraftreserve på overførselsindkomst, blev startet af en artikel af ham og Nina Smith, der påviste, at det stigende antal på overførselsindkomster, der er kommet til siden 1960, næsten helt kan forklares ved befolkningsvækst, ændrede regler for f.eks. barselsorlov og flere ikke-arbejdsparate indvandrere, Pedersen & Smith (2016).

At Peder J. Pedersens alsidige virke rakte fra den rene grundforskning til anvendt forskning fremgår tydeligt af hans CV. Han blev i 1993 indvalgt i Det Kgl. Danske Videnskabernes Selskab, fik i 1990 Reinholdt Jorck og hustrus Fonds forskningspris og sad i Fonden Realdanias bestyrelse. Han blev formand for bestyrelsen for Institut for Grænseregionsforskning i Aabenraa i 1990 og var det, til instituttet blev lagt ind under SDU i 2004. I 2002 markerede han sin store interesse for den anvendte forskning ved at skifte fra sit universitetsprofessorat til et kombinationsprofessorat, der var delvist knyttet til Aarhus Universitet og delvist til Socialforskningsinstituttet.

6. Peder J. Pedersen som privatperson

Peder vil dog af sin omgangskreds ikke alene blive husket som den flittige og tænksomme forsker, men lige så meget som det hjælpsomme og humoristiske familiemenneske. De mange år han og hustruen Bodil Østergaard Nielsen boede i Brabrand modtog de gæstfrit københavnske censorer på besøg på Aarhus Universitet.

Karakteristisk er historien om, hvordan han var så godhjertet, at det var ved at føre ham ind i Jehovas Vidner. I studietiden, hvor han boede på 4. sal på Christianshavn, gik en ældre dame fra sekten fra dør til dør, og da Peder hørte dørene blive smækket i for næsen af hende fra stuen til 3. sal, følte han, at han måtte snakke venligt med hende, når hun nåede til ham på 4. sal. Men da han var kommet så ofte i kontakt med hende, at sekten sendte et højere stående mandligt

vidne for at fuldende optagelsen, var det slut med medlidenheden og så smækkede også Peder døren i.

Da Bodil i 1986 blev overlæge i Kolding, flyttede familien til Vejle og her blev de en integreret del af lokalsamfundet i Bredballe. Bodil og Peder var særdeles aktive både i spejderbevægelsen og i Lions lokalafdeling. Her påtog de sig også mere prosaiske job – kort før sin død fortalte han om, hvordan de var i gang med at skaffe penge til Lions ved at gå fra hus til hus for at sælge gødning. Peder stillede altid op, når kolleger, naboer eller spejderne havde brug for hjælp.

Litteratur:

- Aaberge, Rolf, Tom Wennemo, Anders Bjørklund, Markus Jantti, Peder J. Pedersen & Nina Smith (2002), Unemployment shocks and Income Distribution: How did the Nordic Countries Fare during their Crises? *Scandinavian Journal of Economics* vol. 102.1, side 77-99.
- Aaberge, Rolf, Anders Bjørklund, Markus Janutti, Mårten Palme, Peder J. Pedersen & Nina Smith (2003), Income Inequality and Income Mobility in the Scandinavian Countries compared to the United States, *Review of Income and Wealth*, vol. 48.4, side 443-469.
- Andersen Ellen & Niels Kærgård (1985), Arbejdsmarkedet på kort og langt sigt, *Nationaløkonomisk Tidsskrift*, vol. 123.2, side 248-269.
- Bingley, Paul, Nabanita Datta Gupta & Peder J. Pedersen (2004), The Impact of Incentives on Retirement in Denmark, i Jonathan Gruber & David A. Wise (red.) *Social Security Programs and Retirement around the World: Micro-Estimations* University of Chicago Press, Chicago, side 153-234.
- Bjørnskov, Christian, Nabanita Datta Gupta & Peder J. Pedersen (2008), Analyzing trends in subjective well-being in 15 European Countries, 1973-2002, *Journal of Happiness Studies*, vol. 9, side 317-330.
- Blume, Kræn, Bjørn Gustafsson, Peder J. Pedersen & Mette Verner (2007), At the lower End of the Table: Determinants of Poverty among Immigrants to Denmark and Sweden, *Journal of Ethnic and Migration studies*, vol. 33.3., side 373-396.
- Jensen, Peter & Peder J. Pedersen (2007), To stay or not to stay? Out-migration of Immigrants from Denmark, *International Migration*, vol. 45.5 side 87-113.
- Kærgård, Niels (2022), *The Economic History of Denmark, 1784-2019*, *Oxford Research Encyclopedia of Economics and Finance*. Oxford University Press, <https://doi.org/10.1093/acrefore/9780190625979.013.681>
- Larsen, Mona & Peder J. Pedersen (2013), To work, to retire – or both? Labor market activity after 60, *IZA Journal of European Labor Studies*, 2.vol. article 21
- Larsen, Mona & Peder J. Pedersen (2017), Labor force activity after 65: What explain recent trends in Denmark, Germany, and Sweden? *Journal of Labor market Research*, vol. 50.1, side 1-28.
- Pedersen, Peder J. (1972), A note of estimation of aggregate CES production functions with the use of capital data, *Review of Economics and Statistics*, vol. 54.3, side 336-337.
- Pedersen, Peder J., (1976), Registreret og ikke-registreret ledighed, *Nationaløkonomisk Tidsskrift*, vol. 114.1 side 70-77.
- Pedersen, Peder J., (1976a), Langtidstendenser i den faglige og geografiske lønstruktur i Danmark, *Nationaløkonomisk Tidsskrift*, vol. 114.2 side 303-22.
- Pedersen, Peder J., (1977), Arbejdsstyrke og beskæftigelse 1911-70, *Socialt Tidsskrift* p. 31-56.

- Pedersen, Peder J., (1977a), Langtidssammenhæng mellem produktivitetstigning og beskæftigelsesgrad, *Nationaløkonomisk Tidsskrift*, vol. 115.2 side 175-92.
- Pedersen, Peder J. (1978), Union Growth and the Business Cycle: A note on the Bain-Elshheish Model, *British Journal of Industrial Relations*, vol. 16.3, side 373-377.
- Pedersen, Peder J. (1978a), Den funktionelle indkomstfordeling i Danmark i mellemkrigsårene, *Økonomi & Politik*, side 197-219.
- Pedersen, Peder J. (1982), Union Growth in Denmark, 1911-39, *Scandinavian Journal of Economics*, vol. 84.4, side 583-592.
- Pedersen, Peder J., (1983), Lønudviklingen i Danmark, 1911-1976, Stabilitet og specifikation. *Nationaløkonomisk Tidsskrift* vol.121.1 side 102-129.
- Pedersen, Peder J. (1984), Arbejdsmarkedet – Langtidstendenser og internationale perspektiver, Handelshøjskolen i Aarhus, (duplikeret disputats).
- Pedersen, Peder J. (2023), Happiness in the hands of empirical economists, i Niels Kærgård (red.), *Market, Ethics and Religion – Advantages and disadvantages of the Market Economy*, Springer, Ethical Economics vol. 62, Cham, Switzerland, side 71-83.
- Pedersen, Peder J., Mariola Pytlikova & Nina Smith (2008), Selection and network effects – Migration flows into OECD countries 1990-2000, *European Economic Review*, vol. 52.7., side 1160-1186.
- Pedersen, Peder J. & Torben Dall Schmidt (2011), Happiness in Europe: Cross-country differences in the determinants of satisfaction with main activity, *Journal of Socio-Economics*, vol. 40.5, side 480-489.
- Pedersen, Peder J. & Nina Smith (2002), Unemployment Traps: Do Financial Disincentives Matter? *European Sociological Review*, vol. 18.3, side 271-288.
- Pedersen, Peder J. & Nina Smith (2016), Øget vækst i Danmark – flere hænder eller nye reformer? *Samfundsøkonomen*, nr. 4, side 18-25.
- Pedersen, Peder J. & Jørgen Søndergaard (1989), Det inflationære danske arbejdsmarked, *Nationaløkonomisk Tidsskrift*, bind 127.1 side 1-20.
- Pedersen, Peder J. & Niels Westergaard-Nielsen (1998), Unemployment: What do we know from longitudinal data? i Thomas Lange (red.) *Unemployment in Theory and Practice*, Edward Elgar, Cheltenham, kap. 4 side 67-99.
- Økonomiske Råds formandskab (1988) *Dansk økonomi juni 1988*, Det Økonomiske Råds sekretariat, København (specielt kap. III »Arbejdsmarkedet og balanceproblemerne«, side 57-75, og kap. IV »Ledighed og løndannelse«, side 77-108).